

ตำบลปากทะเลมีวัดอยู่สองวัดเป็นวัดที่มีความสำคัญต่อชุมชนมาแต่โบราณ ตั้งชื่อวัดตามหมู่บ้าน แต่ขยายความด้วยคำว่านอกและในให้ต่างกันไปตามสภาพพื้นที่ที่ตั้งวัด กล่าวคือวัดนอกนั้นหมายถึงอยู่ด้านนอกติด กับทะเล ส่วนวัดในหมายถึงอยู่ลึกในแผ่นดินเข้ามา แต่ปัจจุบันวัดนอกกลับเข้ามาอยู่ข้างในลึกกว่าวัดในเข้ามาอีก เกือบกิโลเมตร สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องจากว่าเมื่อประมาณร้อยกว่าปีที่ผ่านมาบริเวณที่ตั้งของวัดนอกปากทะเลถูก น้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่งจนเข้ามาถึงตัววัด พระสงฆ์และชาวบ้านจึงร่วมมือกันย้ายวัดขึ้นมาตั้งอยู่ในที่ปัจจุบัน นับแต่นั้นมาวัดนอกปากทะเลจึงอยู่ด้านใน วัดในปากทะเลจึงอยู่ด้านนอกไกลทะเลมากกว่า

วัดนอกปากทะเลมีสิ่งสำคัญในวัดได้แก่ โบสถ์ไม้สักขนาดความยาวสามห้อง ฝาเข้าไม้แบบปะกน ยกพื้นสูงให้พ้นน้ำ โบสถ์ไม้นี้เป็นที่นิยมสำหรับวัดในแถบชายทะเลเพราะหาวัสดุง่าย ทนทานกว่าก่อด้วยปูนขาวซึ่ง ถูกไอทะเลกัดกร่อนได้ นอกจากนี้ในวัดยังมีศาลาการเปรียญหลังเก่ามุงกระเบื้องว่าวสีขาวสลับแดง ในส่วนสีแดง มุงเรียงเป็นตัวอักษรระบุปีสร้างคือ ร.ศ.117 (พ.ศ. 2443) หอระฆังและหูกู่ วิถีนอกปากทะเลเลทชุดโถมซัดผู้สนใจ ดูแลอยู่พักหนึ่งในช่วงนั้นเอกสารเก่าแก่ตำราต่างๆของวัดก็พลอยสูญไปด้วย ปัจจุบันเจ้าอาวาสองค์ใหม่ได้เข้ามาพัฒนาวัดให้มีสภาพดีขึ้นเหมาะแก่การเป็นที่ปฏิบัติศาสนกิจ

À

